

Bestemmelse er affattet, kan den — det lader sig ikke nægte — blive en noget kedelig Fælde for godtroende Landejendomsbesiddere, der ikke er meget drevne i Lov og Ret. Lad mig eksempelvis nævne, at en Landmand antager i sin Tjeneste for Sommeren et Ægtepar, Manden til at røgte Kreaturerne, Konen til at malke Køerne, og han overlader dem som en Del af deres Løn et Hus til Beboelse. Forholdet indgaas for Sommermaanederne, og Parterne ere ganske enige om, hvor længe det skal vare. Lad os forudsætte, at det skal ophøre til 1ste September. Der oprettes skriftlig Kontrakt, saaledes at der ikke er nogen som helst Uklarhed til Stede om, hvad Meningen er med det hele. Men der bliver ikke i Kontrakten indført en udtrykkelig Henvisning til Tyendelovens Ophørsregler. Naar denne juridiske Formel er udeladt i den ellers klare og tydelige Kontrakt, saa skal Følgen blive, at naar 1ste September kommer, og Ægteparret altsaa efter stedfunden Aftale skulde forlade Huset, saa kunne de ganske rolig nægte at gøre dette, henholdende sig til, at Kontrakten ikke har henvist til Tyendeloven, og at de derfor have Lov til at blive i Huset ikke blot til 1ste November, men endog til 1ste Maj næste Aar. Den Slags Fælder skulde man ikke gerne opstille i en Lov, der er beregnet paa de bredere Samfundslag. Og jeg tror derfor, at den ærede Minister vilde gøre en god Gerning over for alle dem, som denne Lov faar særlig Betydning for, om han paa en eller anden Maade, f. Eks. ved et Cirkulære, vilde henlede Almenhedens Opmærksomhed paa, hvad der maa iagttages, efter at Loven er traadt i Kraft.

Med disse Bemærkninger skal jeg gentage min anbefaling for Lovforslaget, idet jeg tillige giver min Tilslutning til, hvad de ærede foregaaende Talere udtalte, at denne Lovs Gennemførelse ikke bør betyde, at vi betragte dette Lovgivningsmæssige som afsluttet, idet der sikkert er endnu langt mere at gøre, inden vi have naaet et nogenlunde tilfredsstillende Resultat.

Reventlow: Efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra den ærede Minister og de to ærede Medlemmer, der nu have haft Ordet, kan jeg fatte mig meget kort, idet baade den ærede Minister og de to ærede Medlemmer have anbefalet at tage Forslaget i den Form, hvori det er kommet ned til os fra Landstinget. Dertil kan jeg ganske slutte mig, skønt det jo

ikke kan nægtes, at der er foretaget ikke saa ganske faa Ændringer oppe i Landstinget, siden det sidste Gang laa her paa Tingets Bord. Men det forekommer mig, at ingen af disse Ændringer er af en saadan Natur, at de forandre Forslagets hele Habitus eller forandre det Maal, som Loven, naar den en Gang træder i Kraft, vil skabe ude i Befolkningen. Dette Lovforslag har jo haft en lang Vej at gaa; det har været forelagt Gang efter Gang i dette Ting, og det har været en trang Vej, det har haft. Nu i Aar har det, takket være den ærede Minister, haft blidere Bør, og jeg mener, at det er rigtigt at benytte Øjeblikket. Jeg mener, at det vilde være urigtigt at udsætte Lovforslaget for en anden Skæbne end den, der nu kan blive det til Del, ved at udskyde dets Vedtagelse. Derfor foreslaar jeg ærede Medlemmer at tage dette Lovforslag i den Form, som det nu har. — Jeg vilde ikke gerne have, at Lovforslaget skulde gaa her igennem dette Ting, førend jeg sammen med andre ærede Medlemmer havde haft Lejlighed til at udtale en Tak til den højtærede Landbrugsminister for det Arbejde, som han har gjort for at faa Loven ført igennem. Det er under hans Ægide og under hans Auspicer, at den er ført igennem, og hans Navn vil blive knyttet til Loven. Jeg er overbevist om, at han vil vinde Tak rundt omkring i hele Befolkningen, baade hos dem, som Lovforslaget nærmest kommer til at angaa, og ogsaa hos andre, Tak hos hele Befolkningen, fordi han har skabt saadanne Forhold, under hvilke vi have kunnet bringe dette Forslag til Live.

Christian Rasmussen: Jeg skal blot paa mit Partis Vegne og i Tilslutning til de øvrige ærede Talere, der have haft Ordet i denne Sag, give dette Forslag min Tilslutning og tilraade at vedtage det, saaledes som det nu foreligger. Det er jo ganske sikkert, at der er adskillige Omraader i Loven, hvor man maaske kunde ønske den affattet anderledes. Men Stillingen er jo saaledes, at vi vel snart ere færdige med Rigsdagssamlingen og derfor ere nødte til at tage Loven, og de Menneskers forholdsvis retløse Stilling, som Loven omhandler, er jo saaledes, at dette Lovforslag ganske sikkert vil betyde en ret stor Fordel for dem. Jeg skal derfor ligesom de øvrige ærede Talere give Forslaget min Tilslutning og tilraade at stemme for det.